

[Handelsministeren.]

der er stillet her; jeg kan tilføje, at jeg heller ikke vil være i stand dertil. Over for bl. a. hr. Ib Thyregod vil jeg gøre opmærksom på, at det er helt rigtigt, at spørgsmålet om kapitel IIIs ikrafttræden naturligvis skal forelægges for folketetinget; når de øvrige nordiske lande har vedtaget det, så kommer det til folketetinget igen. Hr. Knud Thomsen nævnte også noget om, at folketingsudvalget her fortsætter arbejdet, dels med hensyn til kapitel IIIs ikrafttræden, dels med hensyn til de to andre lovforslag, som ledsager lovforslaget om patentloven, og det er vi altså enige om.

Hr. Poul Antonsen stillede en hel række spørgsmål til mig, som jeg ikke ser mig i stand til at svare på; de var i allerhøjeste grad af teknisk art. Men han spurgte mig bl. a., om vi var i stand til at komme med bekendtgørelser, cirkulærer osv., når loven skal træde i kraft nu den 1. januar, og ligeså, om vi havde foretaget de fornødne forberedelser. Jeg vil gerne sige hertil, at der er naturligvis ikke så mange dage, til vi når 1. januar, det skal erkendes, men jeg har opfattelsen af, man i patentdirektoratet har foretaget de nødvendige forberedelser med hensyn til bekendtgørelser, forskrifter m. v., der skal ledsage loven. Jeg tror, man vil komme med det så hurtigt, som det er muligt, men jeg vil ikke herfra angive et tidspunkt, hvis ikke det kan holdes. Jeg ved blot, at de folk, der nu skal arbejde med det, både i patentdirektoratet og i handelsministeriet, vil gøre, hvad de kan, for at det så hurtigt som muligt bliver bragt i orden.

Hr. Poul Antonsen stillede også nogle spørgsmål til mig med hensyn til ansøgninger om patenter, hvordan man nu ville forholde sig over for dem, som man søger efter den nugældende lov, efter at den nye lov er trådt i kraft den 1. januar 1968. Uden at jeg kan give noget bestemt tilsagn, tror jeg dog, at jeg kan sige så meget, at man fra patentdirektoratets side vil være meget imødekommende. Vi er klar over, at der kan opstå problemer i overgangstiden, og jeg tror, vi vil se med forståelse på disse problemer.

Med hensyn til det ændringsforslag, hr. Poul Antonsen har stillet, vil jeg gerne ligesom de øvrige ordførere sige, at jeg heller ikke kan anbefale, at man tiltræder dette

ændringsforslag. Jeg vil gerne i det hele taget sige om § 3, stk. 3, i lovforslaget, at vi havde en del vanskeligheder med de øvrige nordiske lande med endda at få dette stykke ind, men det lykkedes, og nu kan vi ikke gå med til en ændring af dette stykke, så jeg vil også anbefale tingets medlemmer at stemme imod ændringsforslaget.

Under de drøftelser, jeg har haft med folketingsudvalget, er der fra flere sider, ligesom bl. a. nu af hr. Ib Thyregod og hr. Knud Thomsen, givet udtryk for bekymring med hensyn til følgerne af patenteringens udvidelse til landbrugsområdet. Som det fremgår af bemærkningerne til forslagens § 1, sigter man med udtrykket „opfindelser, der kan udnyttes industrielt“, til den meget vide opfattelse af ordet „industrielt“, som er fastslået i Pariserkonventionen, artikel 1, nr. 3, hvorefter ordet også omfatter landbrug m. v. Hidtil har man opfattet det tilsvarende udtryk i den gældende lov noget snævrere, således at det ikke omfatter landbrug, skovbrug og havebrug. Jeg har forstået, at udvalgets bekymring navnlig har hensyn til anvendelse af kemiske stoffer og mikrobiologiske fremgangsmåder inden for jordbruget. Efter aftale med udvalget vil jeg derfor gerne give udtryk for, at jeg mener, at vi, indtil vi får den fællesnordiske ordning, som lovforslagets kap. III sigter imod, må kunne praktisere bestemmelsen på den hidtidige måde, således at ordet „industrielt“ i den kommende periode, indtil den nordiske ordning er en realitet, opfattes i overensstemmelse med den hidtidige praksis.

Der er et andet spørgsmål, jeg også gerne vil nævne, og som hænger sammen med en henvendelse fra de nordiske patentagentforeninger. Disse har gentagne gange fremhævet, at der kunne opstå visse vanskeligheder på grund af bestemmelsen i § 2, stk. 2, 2. punktum, der jo fører til, at en ældre ansøgning med hele sit indhold anses som kendt i forhold til en senere ansøgning, hvis den ældre ansøgning bliver almindeligt tilgængelig efter de bestemmelser, lovforslagets § 22 indeholder. Man er noget bekymret for dette forhold, når det drejer sig om ansøgninger fra den samme ansøger, og ganske særligt, når lovforslaget anvendes på de ansøgninger, som ligger til behandling ved lovens ikrafttræden. Nu har det norske stortingsudvalg i sin indstilling givet